

Dosarul nr. 2ra-134/21

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud: Iu. Movilă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Mihaila, Iu. Cotruță, I. Secrieru)

DECIZIE

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Nina Vascan
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Orhei Transport”, reprezentată de avocatul Banaru Vadim,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Șeremet Victor împotriva Întreprinderii Municipale „Orhei Transport” cu privire la încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea compensației de întârziere și a cheltuielilor de judecată, repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Municipală „Orhei Transport”, reprezentată de avocatul Banaru Vadim și a fost menținută hotărârea din 10 iulie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 29 martie 2019 Șeremet Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Orhei Transport” cu privire la încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea compensației de întârziere și a cheltuielilor de judecată, repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul nr. 15-p din 10 martie 2016, a fost angajat la ÎM „Orhei Transport” în funcția de manager adjunct, pe un termen nedeterminat. Prin ordinul nr. 08-p din 25 ianuarie 2018 emis de ÎM „Orhei Transport”, a fost concediat din funcția de manager adjunct în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii – pentru absența fără motive întemeiate de la lucru timp de 4 ore consecutive.

A susținut că la 01 martie 2018 s-a adresat cu acțiune în judecată împotriva ÎM „Orhei Transport”, solicitând anularea ordinului nr. 08-p din 25 ianuarie 2018 „Cu privire la concedierea salariatului”, cu radierea inscripției din carnetul de muncă „concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii”; restabilirea în funcția de manager adjunct al ÎM „Orhei Transport”; încasarea din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul său a sumei de 32 000 de lei cu titlu de despăgubire pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă până la 25 mai 2018, inclusiv, 16000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și 4100 de lei cheltuieli de asistență juridică. Prin hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central, acțiunea sa a fost admisă parțial și a fost anulat ordinul nr. 08-p din 25 ianuarie 2018, cu obligarea angajatorului să radieze inscripția din carnetul său de muncă „concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii”. A fost restabilit în funcția de manager adjunct al ÎM „Orhei Transport”, începând cu 25 ianuarie 2018 și s-a încasat din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul său suma de 32 816, 32 de lei cu titlu de plăți salariale pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 25 ianuarie 2018 – 28 mai 2018, 8000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 4100 de lei cheltuieli de asistență juridică, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

A relatat că prin decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎM „Orhei Transport” și a fost casată hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central, fiind pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată. Însă, prin decizia irevocabilă din 20 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul său, s-a casat integral decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a menținut hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central.

Totodată, reclamantul a reținut că prin hotărârea irevocabilă din 14 septembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central, menținută prin decizia din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 03 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admisă acțiunea sa depusă împotriva ÎM „Orhei Transport” și s-a anulat ordinul ÎM „Orhei Transport” cu privire la reluarea unei anchete de serviciu, cu suspendarea contractului individual de muncă, s-a încasat din contul pârâtei în beneficiul său salariul pentru absența forțată de la serviciu în mărime de un salariu mediu lunar de 8000 de lei, prejudiciul moral în mărime de un salariu mediu lunar în mărime de 8000 de lei pentru întreaga perioadă de absență la serviciu și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 de lei.

La fel, prin hotărârea din 05 noiembrie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul Central, menținută prin decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și încheierea din 03 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admisă acțiunea sa împotriva ÎM „Orhei Transport” și s-a anulat ordinul nr. 80-P din 05 iulie 2018, s-a încasat despăgubirea în mărime de 8000 de lei lunar pentru întreaga perioadă de absență forțată de la locul de muncă, începând cu data de 06 iulie 2018, repararea prejudiciului moral în mărime de 8000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată inclusiv a sumei de 4000 de lei cu titlu de asistență juridică.

Șeremet Victor a menționat că, fiind stabilit cu putere de lucru judecat că privarea sa de posibilitatea de a munci a fost efectuată printr-un ordin ilegal, este îndreptățit la compensarea prejudiciului sub formă de salariul neachitat pentru perioada privării ilegale de la locul de muncă.

Consideră că prin prisma art. 330 din Codul muncii, angajatorul urmează să-i compenseze prejudiciul cauzat ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, care conform calculelor i se cuvine suma de 112.000 de lei, însă având în vedere faptul că prin hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, a fost încasată suma de 8 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, la fel și prin hotărârile din 14 septembrie 2018 și din 05 noiembrie 2018 ale Judecătoriei Orhei, sediul Central, au fost încasate încă a câte 8 000 de lei, din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul său, este inadmisibil ca asupra unei obligații să existe două documente executorii.

Șeremet Victor a remarcat că pe cale judecătorească ar urma să fie percepută doar suma de 55 183,68 de lei. Totodată, pentru sumele respective, chiar dacă au fost dispuse spre încasare, instanța nu s-a expus asupra perceperii unei compensații conform art. 330 din Codul muncii. Potrivit calculelor, urmează să-i fie achitată suplimentar suma de 75 786 de lei.

A afirmat că, deoarece acțiunile angajatorului de privare a lui de posibilitatea de a munci au fost intenționate și cu rea-credință, ultimul poartă răspundere pentru acțiunile sale prin plata a mai mult decât un salariu mediu pentru compensarea prejudiciului moral.

De asemenea, reclamantul a invocat că a suportat cheltuieli de asistență juridică. Astfel, conform înțelegerii cu avocatul, în virtute relațiilor amicale, în trei cauze civile, pentru prima instanță s-a perceput suma a câte 4000 de lei, pentru instanța de apel ar fi urmat să achite a câte 2000 de lei și pentru instanța de recurs a câte 1000 de lei. Prin hotărârile judecătorești irevocabile din 28 mai 2018, 14 septembrie 2018 și 05 noiembrie 2018 ale Judecătoriei Orhei, sediul Central, s-a încasat din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul său a câte 4000 de lei cheltuieli de asistență juridică doar pentru prima instanță, dar nu și cele suportate în instanța de apel și recurs. În situația enunțată, pârâtul urmează să-i recupereze mijloacele bănești suportate în cauzele anterioare de judecată, care constituie suma de 5000 de lei, iar, în prezentul proces civil să-i compenseze suma de 8000 de lei.

Victor Șeremet a solicitat încasarea din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul său a sumei de 8000 de lei lunar cu titlu de despăgubire pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, suplimentar la sumele încasate anterior (la data depunerii acțiunii suma constituie 55 183 de lei); încasarea a 0,3% din suma neachitată în termen, pentru fiecare zi de întârziere, cu recalcularea pe durata procesului (la data depunerii acțiunii suma constituie 75738 de lei); încasarea sumei de 16000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, a sumei de 5000 de lei cheltuieli de judecată suportate în litigiile anterioare, precum și a sumei de 8000 de lei cheltuieli de asistență juridică suportate în procesul dat de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei și anume la 15 mai 2019 și 27 mai 2019, reclamantul a depus cereri de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând în final, încasarea din contul ÎM „Orhei Transport” a sumei de 8000 de lei lunar pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, suplimentar la sumele încasate anterior, în sumă totală de 46 905,58 de lei; încasarea a 0,3% din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, cu recalcularea pe durata procesului - la data de 12 iunie 2019 suma constituind de 83927,73 de lei; încasarea sumei de 16000 de lei cu titlu de prejudiciu moral; încasarea sumei de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în procesele anterioare de judecată și a sumei de 8000 de lei cheltuieli de asistență juridică în procesul dat de judecată.

Prin hotărârea din 10 iulie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, acțiunea depusă de Șeremet Victor a fost admisă parțial și s-a încasat din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul lui Șeremet Victor suma de 46 905,58 de lei pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, suplimentar la sumele încasate anterior, suma de 83 927,73 de lei ce constituie 0,3% din suma neplătită în termen pe durata procesului (până la data de 12 iunie 2019), suma de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică suportată în procese anterioare de judecată și suma de 8 000 de lei cheltuieli pentru asistență juridică suportate în prezenta cauză. În rest, pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin hotărârea suplimentară din 10 iulie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, a fost aplicat sechestrul asupra sumelor bănești din cont și din casieria ÎM „Orhei Transport”, precum și asupra altor bunuri, în limita valorii acțiunii, în limita pretenției principale de 46 905, 58 de lei.

La 30 iulie 2019 ÎM „Orhei Transport”, reprezentată de avocatul Banaru Vadim, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea parțială a hotărârii din 10 iulie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, în partea încasării penalității de 0,3% pentru reținerea salariului, încasarea sumei de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică pentru procesele anterioare de judecată, cu emiterea în această parte a unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii depuse de Șeremet Victor, prin care să fie încasată din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul lui Șeremet Victor suma de 45 161,29 de lei cu titlu de salariu pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă pentru perioada 06 septembrie 2018 – 20 martie 2019 și suma de 1230,27 de lei cheltuieli de asistență juridică, în rest acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de ÎM „Orhei Transport”, reprezentată de avocatul Banaru Vadim și a fost menținută hotărârea din 10 iulie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

La 23 noiembrie 2020 ÎM „Orhei Transport”, reprezentată de avocatul Banaru Vadim, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului ÎM „Orhei Transport”, reprezentată de avocatul Banaru Vadim, a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că

Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, a intervenit în circumstanțele de fapt stabilite în actele judecătorești definitive și irevocabile, fiind încălcat principiul securității raporturilor juridice prevăzut de art. 6 din CțEDO, cât și nu s-a expus asupra tuturor motivelor indicate în apel.

A susținut că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de faptul că în trei acte judecătorești definitive instanțele de judecată deja s-au expus asupra mărimii sumelor pretinse de către Șeremet Victor în prezenta acțiune și anume: pentru perioada 25 ianuarie 2018 – 28 mai 2018 s-a expus Curtea Supremă de Justiție în decizia din 20 martie 2019, pentru perioada 05 iunie 2018 – 05 iulie 2018 s-a expus Curtea de Apel Chișinău în decizia din 21 martie 2019 și pentru perioada 05 iulie 2018 – 05 septembrie 2018 s-a expus Curtea de Apel Chișinău în decizia din 28 februarie 2019.

Prin urmare, sumele pretinse de Șeremet Victor în prezenta acțiune pentru perioada 25 ianuarie 2018 – 05 septembrie 2018 au constituit obiect de examinare în alte cauze civile, existând în acest sens hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, iar instanțele de judecată ierarhic inferioare urmau să examineze solicitările reclamantului doar pentru perioada 06 septembrie 2018 – 20 martie 2019.

A menționat că salariul neîncasat de către Șeremet Victor constituie: 4000 de lei pentru septembrie 2018 (au fost suspendate raporturile de serviciu) + 4 000 de lei pentru octombrie 2018 (au fost suspendate raporturile de serviciu) + 8 000 de lei pentru noiembrie 2018 + 8000 de lei pentru decembrie 2018 + 8000 de lei pentru ianuarie 2019 + 8000 de lei pentru februarie 2019 + 5161 de lei pentru martie 2019, în total 45161,29 de lei.

Avocatul Banaru Vadim consideră că în speță, nu este aplicabil art. 330 alin. (2) din Codul muncii, or, norma dată prevede clar că salariatului i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen, doar în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) convenite salariatului. Mai mult ca atât, instanțele ierarhic inferioare nu au indicat care este perioada pentru care a fost calculată penalitatea încasată în mărime de 83 927,73 de lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 22 septembrie 2020.

Din actele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa ÎM „Orhei Transport” și avocatului Banaru Vadim la 19 octombrie 2020 (f.d. 247, vol. I), însă nu se atestă date când a fost recepționată de către aceștia. Totodată, în cererea de recurs avocatul Banaru Vadim a indicat că a luat cunoștință de decizia instanței de apel la 20 octombrie 2020, accesând Portalul Național al Instanțelor Judecătorești.

Astfel, recursul declarat la 23 noiembrie 2020, este în termen.

La 08 decembrie 2020, în adresa lui Șeremet Victor și a avocatului Vitalie Tihon a fost expediată copia recursului declarat de ÎM „Orhei Transport”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 11-13, volumul II), însă, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 26 mai 2021 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și pronunțarea în partea casată a unei noi hotărâri, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Din suportul probator prezent la actele cauzei rezultă că Șeremet Victor a fost angajat la ÎM „Orhei Transport” din 27 mai 2013, fiind concediat prin ordinul nr. 08-P din 25 ianuarie 2018 „Cu privire la concedierea din funcția de manager adjunct al ÎM „Orhei Transport”, în temeiul art. 86 alin. 1 lit. h) din Codul muncii, pentru absența fără motive întemeiate la locul de lucru timp de 4 ore consecutive.

La data de 01 martie 2018, Șeremet Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Orhei Transport” cu privire la contestarea ordinului de concediere, efectuarea rectificărilor în carnetul de muncă, restabilirea la locul de muncă, încasarea despăgubirii pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, a fost admisă parțial acțiunea lui Șeremet Victor și a fost anulat ordinul nr. 08-p din 25 ianuarie 2018 „Cu privire la concedierea salariatului”, emis de către ÎM „Orhei Transport”, cu obligarea angajatorului să radieze inscripția din carnetul de muncă al lui Victor Șeremet „concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii”. Victor Șeremet a fost restabilit în funcția de manager adjunct al ÎM „Orhei Transport”, începând cu 25

ianuarie 2018. S-a încasat din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul lui Șeremet Victor suma de 32 816, 32 de lei cu titlu de plăți salariale pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 25 ianuarie 2018 - 28 mai 2018, 8000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 4100 de lei cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 15, volumul I).

Prin decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de ÎM „Orhei Transport” și a fost casată hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, fiind pronunțată o hotărâre nouă de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Însă, prin decizia din 20 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Victor Șeremet, fiind casată decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel și menținută hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central (f.d. 11-14, volumul I).

Totodată, se reține că prin ordinul nr. 64-P din 05 iunie 2018, Șeremet Victor a fost suspendat din funcție, în legătură cu desfășurarea anchetei de serviciu.

La 07 iunie 2018, Șeremet Victor a contestat acest ordin în instanța de judecată, prin hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central fiind anulat ordinul nr. 64-P din 05 iunie 2018 „Cu privire la reluarea unei anchete de serviciu cu suspendarea contractului individual de muncă” și încasat salariul pentru absența forțată de la serviciu în mărime de 8000 de lei pentru perioada 05 iunie 2018 – 05 iulie 2018, precum și 8000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 4000 de lei cheltuieli de asistență juridică (f.d. 17, volumul I). Prin decizia din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de ÎM „Orhei Transport” și a fost menținută hotărârea din 14 septembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, cu încasarea din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul lui Șeremet Victor a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2000 de lei, suportate în procesul examinării cererii de apel (f.d. 83-97, volumul I).

Ulterior, prin ordinul nr. 80-P din 05 iulie 2018, Șeremet Victor din nou a fost suspendat din funcție, la 01 august 2018 reclamantul contestându-l în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 05 noiembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, menținută prin decizia din 28 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost anulat ordinul managerului șef al ÎM „Orhei Transport” 80-P din 05 iulie 2018 „Cu privire la suspendarea contractului individual de muncă în circumstanțele ce nu depind de voința părților”, fiind încasat din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul lui Șeremet Victor salariul în mărime de 8000 de lei pentru perioada de absență la serviciu 06 iulie 2018 – 05 septembrie 2018, suma de 8000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și 4000 de lei cheltuieli de asistență juridică (f.d. 18, 98-106, volumul I).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Șeremet Victor a solicitat încasarea din contul ÎM „Orhei Transport” a sumei de 8000 de lei lunar pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, suplimentar la sumele încasate anterior, în sumă totală de 46 905,58 de lei; încasarea conform art. 330 alin. (3) din Codul muncii a 0,3%

din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere, care la data de 12 iunie 2019 constituie 83 927,73 de lei; încasarea sumei de 16 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral; încasarea sumei de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în procesele anterioare de judecată și a sumei de 8000 de lei cheltuieli de asistență juridică în procesul dat de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu examinarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii și a încasat din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul lui Șeremet Victor suma de 46 905,58 de lei pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, suplimentar la sumele încasate anterior, suma de 83 927,73 de lei ce constituie 0,3% din suma neplătită în termen pe durata procesului (până la data de 12 iunie 2019), suma de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică suportată în procese anterioare de judecată și suma de 8 000 de lei cheltuieli pentru asistență juridică suportate în prezenta cauză. În rest, pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, cât și în cererea de apel, ÎM „Orhei Transport” a recunoscut doar suma de 45 161, 29 lei, care constituie salariu neîncasat de către Șeremet Victor, susținând că suma de 46 905,58 de lei a fost calculată greșit de către intimat.

Astfel, hotărârea primei instanțe a fost contestată de către ÎM „Orhei Transport” doar în partea încasării penalității de 0,3% pentru reținerea salariului și a sumei de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică pentru procesele anterioare de judecată, fiind solicitată emiterea în această parte a unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii depuse de Șeremet Victor, prin care să fie încasată din contul ÎM „Orhei Transport” în beneficiul lui Șeremet Victor suma de 45 161,29 de lei cu titlu de salariu pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă pentru perioada 06 septembrie 2018 – 20 martie 2019 și suma de 1230,27 de lei cheltuieli de asistență juridică, în rest acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de ÎM „Orhei Transport”, reprezentată de avocatul Banaru Vadim, a ajuns la concluzia netemeiniciei acestuia și a menținut hotărârea primei instanțe.

Judecând cauza în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe urmează a fi casate parțial.

Conform art. 330 din Codul muncii, angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligație survine, în particular, în caz de: a) refuz neîntemeiat de angajare; b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă; c) staționare a unității din vina angajatorului, cu excepția perioadei șomajului tehnic (art.80); e) reținere a plății salariului; f) reținere a tuturor plăților sau a unora din ele în caz de eliberare din serviciu; g) răspândire, prin orice mijloace (de informare în masă, referințe scrise etc.), a informațiilor calomnioase despre salariat; h) neîndeplinire în termen a hotărârii organului competent de jurisdicție a muncii care a soluționat un

litigiu (conflict) având ca obiect privarea de posibilitatea de a munci. În caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 la sută din suma neplătită în termen.

Analizând materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanțele ierarhic inferioare întemeiat au încasat din contul angajatorului suma restantă pentru absența forțată de la locul de muncă în mărime de 46 905,58 de lei, calculată de către Șeremet Victor, ÎM „Orhei Transport” recunoscând parțial această sumă și anume, 45 161,29 de lei.

Însă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră greșită concluzia instanțelor ierarhic inferioare cu privire la încasarea sumei de 83 927,73 de lei ce constituie 0,3 % din suma neplătită în termen pe durata procesului conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii, din următoarele motive.

Conform normei indicate, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților, în caz de eliberare (art. 143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, art.225 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,3 % din suma neplătită în termen.

Compensația de întârziere în mărime de 0,3 % se va calcula pentru fiecare sumă neachitată, începând cu termenul de la care suma dată a devenit *certă, exigibilă și scadentă*. Acest tip de dobândă se aplică independent de încasarea salariului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu și indiferent de existența dificultăților la angajare.

Se evidențiază că potrivit art. 330 alin. (2) din Codul muncii, salariatului i se plătește suplimentar pentru fiecare zi de întârziere 0,3 % din suma neplătită în termen *doar în cazul existenței vinei angajatorului* ca o condiție obligatorie prevăzută de lege pentru angajarea răspunderii patrimoniale indicate.

Angajatorul care nu și-a executat obligațiile prevăzute de lege și de contractul individual de muncă este prezumat în culpă, fiind apărat (eliberat) de răspundere numai dacă dovedește că a fost împiedicat să execute prevederile contractului printr-o cauză care nu-i poate fi imputată. Circumstanțele respective se vor constata în fiecare caz aparte, reieșind din probele prezentate.

La caz, instanța de recurs reține că, conform calculului prezentat de către Șeremet Victor (f.d. 59, volumul I), ultimul solicită încasarea compensației de întârziere de 0,3 % pentru salariul neachitat începând cu luna ianuarie 2018 (data concedierii din funcție prin ordinul nr. 08-P din 25 ianuarie 2018) până în luna martie 2019 (momentul restabilirii în funcție prin decizia irevocabilă din 20 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție) în mărime totală de 83 927,73 de lei, sumă încasată integral de către instanțele ierarhic inferioare.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele ierarhic inferioare neîntemeiat au încasat suma de

83 927,73 de lei, or, în speță, nu au fost întrunite condițiile obligatorii prevăzute de lege în acest sens și anume, suma să fie certă, exigibilă și scadentă și să existe vina angajatorului.

Astfel, suma salariului de 32 816, 32 de lei pentru perioada absenței forțate de la muncă a lui Șeremet Victor de la 25 ianuarie 2018 până la 28 mai 2018, a devenit certă, exigibilă și scadentă la data emiterii deciziei irevocabile din 20 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, iar, suma salariului de 8000 de lei pentru perioada 05 iunie 2018 – 05 iulie 2018 și 8000 de lei pentru perioada 06 iulie 2018 – 05 septembrie 2018 la data emiterii încheierilor irevocabile din 03 iulie 2019 ale Curții Supreme de Justiție, dată de la care, în caz de întârziere, salariatul este îndreptățit să solicite compensația de întârziere în mărime de 0,3 % conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii. Iar, suma de 46 905,58 de lei, încasată de către instanțe în prezenta cauză, suplimentar la sumele încasate anterior, devine certă, exigibilă și scadentă la pronunțarea deciziei definitive în acest sens.

La caz însă, intimatul calculează și solicită încasarea acestei compensații începând cu data concedierii 25 ianuarie 2018 și până în luna martie 2019, perioadă în care suma nu a devenit certă, exigibilă și scadentă și nu a existat vina angajatorului ca o condiție obligatorie prevăzută de lege pentru angajarea răspunderii patrimoniale indicate.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că pretenția lui Șeremet Victor cu privire la încasarea sumei de 83927,73 de lei cu titlu de compensație de întârziere conform art. 330 alin. (3) din Codul muncii, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră corectă concluzia instanțelor de judecată cu privire la încasarea, în conformitate cu 94 alin. (1) și 96 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, a sumei de 5000 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică suportate în procese anterioare de judecată și suma de 8 000 de lei cheltuieli pentru asistența juridică suportate în prezenta cauză, ca fiind reale, necesare și rezonabile.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea admiterii pretenției cu privire la încasarea sumei de 83 927,73 de lei ce constituie 0,3% din suma neplătită în termen, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, prin care pretenția se respinge ca neîntemeiată, în rest, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe de a menține.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Orhei Transport”, reprezentată de avocatul Banaru Vadim.

Se casează parțial decizia din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 iulie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Șeremet Victor împotriva Întreprinderii Municipale „Orhei Transport” cu privire la încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, încasarea compensației de întârziere și a cheltuielilor de judecată, repararea prejudiciului moral, în partea încasării de la Întreprinderea Municipală „Orhei Transport” în beneficiul lui Șeremet Victor a sumei de 83 927,73 de lei ce constituie 0,3 % din suma neplătită în termen și se pronunță în această parte o hotărâre nouă, prin care:

Se respinge pretenția lui Șeremet Victor împotriva Întreprinderii Municipale „Orhei Transport” cu privire la încasarea compensației de întârziere în mărime de 0,3 % din suma neplătită în termen, ca fiind neîntemeiată.

În rest, decizia din 22 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 iulie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Central se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan

Victor Burduh

Mariana Pitic